

Підсумовуючи вище сказане, хотів би зауважити, що міжнародна охорона об'єктів інтелектуальної власності є необхідною для сьогодення. Саме тому були створені організації такі, як: Всесвітня організація інтелектуальної власності, Європейська патентна організація та інші організації інтелектуальної власності, активним членом яких є і Україна. Про визнання ролі України в розвитку міжнародної співпраці свідчить нагородження у жовтні 1998 року Президента Національної академії наук України академіка Б. Є. Патона Золотою медаллю BOIV за видатний внесок в охорону інтелектуальної власності.

Список використаних джерел:

1. Перетерский І. С., Крилов С.Б. [Міжнародне приватне право](#). - М. 2006. С. 152-156.
2. Лунц Л.А., Маришева Н.І., Садиков О.І. Міжнародне приватне право. - М., 2006. С. 230-240.
3. Воробйова О.В. Економічний і науково-технічне співробітництво СРСР з зарубіжними країнами: Правова охорона та використання винаходів. - М., 2005.
4. Закон України «[Про охорону прав на знаки для товарів і послуг](#)» від 15.12.1993 № 3689-ХІІ

ACQUIS COMMUNAUTAIRE ЯК СКЛADOVA ФЕНОМЕНА ПРАВА

Балаклієць Аліна Олександрівна, здобувач 1 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Коваленко І.А.**

Адаптація законодавства України до *acquis communautaire* є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що, у свою чергу, є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики. Водночас вимога щодо адаптації законодавства є однією серед найважливіших у процесі набуття членства у Союзі. Але для того, щоб розуміти, що саме Україні вимагає цей процес інтеграції, необхідно розглянути і дослідити сам *acquis communautaire*.

Правова система ЄС унікальна завдяки верховенству і прямій дії її норм в державах – членах ЄС, а також наявності правових досягнень - “*acquis communautaire*”, які повинні поділяти та застосовувати як держави - члени ЄС, так і держави, що претендують на членство в ЄС.

Незважаючи на численні особливості політичних взаємовідносин між ЄС та його державами-членами, поняття “*acquis communautaire*” широко застосовується не лише у внутрішній, а й у зовнішній політиці ЄС. “*Acquis communautaire*” - важливий інструмент процесу підготовки країн - кандидатів на вступ до ЄС, а імплементація “*acquis communautaire*” є необхідною умовою посилення економічного та політичного співробітництва між ЄС та іншими країнами. Повна

імплементация “*acquis communautaire*” є обов'язковою перед вступом держави-кандидата до ЄС. У Стратегії Вступу до ЄС присутній так званий “критерій *acquis*”, відповідно до якого держава-кандидат може отримати повне громадянство в ЄС лише у разі успішної імплементации та ефективного застосування “*acquis communautaire*” у національній правовій системі.

Існує декілька підходів щодо розуміння самого поняття “*acquis communautaire*”. Перший підхід має точку зору, що воно не лише правом ЄС, але також включає й “всі правовідносини, які регулюються установчими договорами ЄС, в тому числі вторинне законодавство та судову практику ЄС” [1, с.32].

У межах другого підходу поняття “*acquis communautaire*” розуміється як “поняття, властиве не лише правовій системі ЄС, але й що є більш широкою категорією, яка у будь-який момент може доповнюватися (переглядатися) державами-членами” [2, с.38]

На думку К.Делкор, поняття “*acquis communautaire*” - це “цілісне поняття, яке перетворилось на комплексне поняття з різноманітним змістом” [3, с.848].

В.І. Муравйов зазначає, що зміст поняття “*acquis communautaire*” більш вузький, ніж поняття “право ЄС” і відповідає поняттю “правова система ЄС”. Він підкреслює динамічний характер “*acquis communautaire*”, особливо у сфері зовнішніх відносин ЄС і процесу розширення ЄС. [4, с.426]

Acquis communautaire – це сукупність спільних прав і зобов'язань, обов'язкових до виконання в усіх країнах – членах ЄС.

Перш ніж вступити до Європейського Союзу, країни-заявники повинні прийняти доробок Спільноти. Винятки можливі лише за особливих обставин, і їхня сфера обмежена. Союз сповнений рішучості зберігати доробок Спільноти у його цілісності та розвивати його далі.

Посилання на *acquis communautaire* є у багатьох актах, документах. Зокрема у актах Євросоюзу вони регулюють сферу зовнішніх зносин об'єднання. Як зазначила Комісія ЄС, “з моменту членства у співтовариствах країна, що звернулася з таким поданням, беззастережно визнає договори та їх політичні цільові настанови, рішення будь-якого характеру, прийняті після набуття чинності договорами, а також обрані можливі шляхи щодо розбудови та зміцнення співтовариств. З моменту ухвалення договорів про заснування співтовариств правовий режим, започаткований ними, відзначається можливістю прямої дії деяких їх норм та певних правових актів інститутів співтовариств, приматом права ЄС щодо окремих національних правових норм, що суперечать йому, та наявністю процедур, здатних забезпечити єдність у тлумаченні права ЄС. Вступ до співтовариств передбачає визнання обов'язкового характеру цих норм, неухильність їх дотримання з метою гарантування дієвості та єдності права ЄС”.

Треба зазначити, що ця думка Комісії ЄС стосувалася лише "спільного доробку" Європейського співтовариства. Вона була уточнена у висновках Європейської Ради, яка проходила у Лісабоні 26 та 27 червня 1992 р. Вже стосовно "спільного доробку" Євросоюзу як структури, що охоплює ЄС, спільну зовнішню політику і політику безпеки, співробітництво у сфері юстиції і внутрішніх справ, спільний доробок (*acquis communautaire*) можна визначити як сукупність правових норм, судових рішень, доктринальних понять, рекомендацій, домовленостей тощо, які виникли за час існування європейських інтеграційних об'єднань. Вони є основою правопорядку Євросоюзу і мають сприйматися беззастережно державами-членами та країнами-претендентами на вступ до Євросоюзу. Оскільки *acquis communautaire* стосується насамперед держав-членів та країн-претендентів на членство в Євросоюзі, то обов'язкове використання терміна *acquis communautaire* у широкому сенсі в українському законодавстві не є конче необхідним. Треба також враховувати й те, що зміст спільного доробку постійно змінюється. Треба також брати до уваги, що будь-які спроби дати в законодавстві України розширене тлумачення *acquis communautaire* «вимагатимуть» значних фінансових витрат на процес гармонізації.

Список використаних джерел:

1. K. Lasok, *Law&InstitutionsoftheEuropeanUnion* (7th Ed. London: Butterworths 2001), с. 32.
2. Петров Р. А. Правова природа "Acquis" Європейського Союзу та його транспозиція у правові системи третіх країн: автореф. дис. доктора юрид. наук / Р.А. Петров. – К.: Б.В., 2014,с.38.
3. C. Dekcourt, "The Acquis Communautaire: Hasthe Concept HadIts Day?" 38 CML Rev. 829-870 (2001), с. 848.
4. Муравйов В.І. Правові засади регулювання економічних відносин Європейського Союзу з третіми країнами (теорія і практика). - К.: Академ-Прес, 2002, с. 426 с.

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МОРСЬКОГО ПРАВА ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

Корлюк Софія Сергіївна, здобувач 1 курсу факультету №2 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Коваленко І.А.**

Наразі євроінтеграція є одним з основних зовнішньополітичних напрямків розвитку України. Метою роботи є висвітлення проблем імплементації законодавства українського морського права до норм і стандартів європейського та міжнародного права у цій сфері.

Історично і геополітично Україна є морською державою, вона має вихід до Чорного і Азовського морів та відповідну інфраструктуру. Згідно з цим, модернізація та нормотворчість відповідно до європейських,